Un turneu de concerte în țările scandinave

— De vorbă cu maestrul Georgescu —

In timpul celui mai lung antract al operei „Boris Godunof", care se reprezenta la Opera română, am profitat ca să cerem aceste câteva lămuriri maestrului Georgescu, de curând înapoiat dintr'un turneu de concerte, pe care le-a dirijat în peninsula Scandinavică, pentru fala țărei noastre și-a muzicei românești. L'am întrebat deci:

In ce țară a-ți concertat și ce impresiuni ne-ați putea transmite pentru cititorii noștri?

Am plecat mai întâi în Suedia invitat fiind de Filarmonica din Stockholm, cu orchestra căreia am dat două concerte. Apoi m'am dus în Norvegia, invitat fiind și acolo de Filarmonica din Oslo, în fruntea orchestrei săreia am dat alte patru concerte simfonice, dintre care o repetiție generală publică și un concert pentru „Radio". In toate aceste șapte concerte am executat cu succes de public și de presă, câteva din operele compozitorilor noștri români: Enescu, Castaldi, Alessandrescu și Lazăr.

Mi-ați cerut și impresii personale? Mă grăbesc să v-o comunic pe cea mai însemnată pentru mine, adică aceia care consistă într'un simțimânt de mândrie pe care-l resimt, ori de cate ori mă aflu în fața unei bune orchestre streine: numai atunci îmi pot bine da seama, decât de excelentă-i și orchestra mea Filarmonică din București; numai acolo pot mai bine prețui, însemnătatea întregei mișcări muzicale dela noi în ultimii ani. Succes am avut atât la Stockholm, cât și mai cu seamă la Oslo dar să precizez, succes cu muzica românească. Am fost mișcat până la lacrimi, când la Oslo, în ovațiunile sălei și a orchestrei în picioare, mi s'a oferit flori legate cu tricolorul nostru național. Cu toată buimăceala în care plăcuta emoție mă asvârlise, pot totuș afirma c'am auzit și strigăte repetate de „trăiască România", după ce înainte de concert, veniseră mai mulți gazetari la otel, să mă întrebe de-i adevărat, că în țara mea se petrec orori și în Basarabia se fac masacre de sute de oameni.

Ce ne puteți spune maestre, despre greva pe care cei cațiva cântăreți, au încercat-o în lipsa dumitale la Opera română?

Am regretat când mi s'a comunicat greva del.. operă: m'am bucurat însă când am aflat că colegii mei care mă înlocuiau la direcțiunea operei — Buzescu, Massini, Folescu — au făcut toate sforțările cu putință și au isbutit să nu întrerupă o singură seară, spectacolele instituției. Cu această ocazie mă simt obligat să aduc mulțumirile mele, întregului personal al operei — direcția studiilor muzicale, soliști, orchestră, cor, balet, personal tehnic și administrativ, — care nu s'au clintit o clipă dela datorie, înțelegând astfel că asta-i adevăratul interes al instituției. Toate spectacolele realizate după plecarea greviștilor au fost de calitate — am aflat — atât de îngrijită, încât credinciosul nostru public a putut să-și manifeste atât aprobarea sa pentru frumosul efort al instituției, cât și dezaprobarea faptei rebelilor despre a cărei gravitate n'au părut a-și fi dat seama.

Ce spectacole extraordinare mai intenționați să ne dați?

Toate câte îmi vor fi cu putință, fără să ezit un minut de-a face chiar sacrificii materiale — personale. In ceeace privește munca mea pe care realizarea lor o necesită, cred că nimeni nu se va îndoi, că nu mi-a fost și nu-mi va fi niciodată prea mult, orice efort pentru realizarea fericită a execuției muzicale.

Prin ușa crăpată apare capul ușierului care articulează: „gata domnule director general". Maestrul Georgescu sculându-se îmi întinde mâna cu cuvintele „te rog nimic altceva".

Rep.

—o x::x o—

Douăsprezece biserici

Numărul acesta biblic are legături cu eparhia Aradului. Cei cari cunosc situația religioasă-morală din această eparhie, sunt obicinuiți a crede că ravagiile produse de propaganda baptistă a ungurilor, au consecințe de nevindecat. Și nu este așa.

Adevărul este că în aceste părți a bântuit mai mult propaganda sectară, susținută de inamicii neamului nostru, dar din nevoia de apărare a bisericii a răsărit o conștiință religioasă mai vie. Creștinul ortodox din părțile Aradului e conștient de credința sa. Viața lui sub raport religios-moral e mult superioară vieții duse de baptiști. Aceștia în cele mai multe adunări ale lor, au certuri lăuntrice cari numai grație intereselor materiale ale predicatorilor și vicleniei acestora, stau sub spuza tăcerii.

Față cu aceasta viața creștinului ortodox este hotărît ascendentă. Dovadă grăitoare sunt cele douăsprezece biserici sfințite în timp de 6 luni de P. Sf. Sa Episcopul Grigorie al Aradului. Dar o dovadă vor fi și alte biserici, fie noui, fie în curs de renovare, cari vor fi gata în anul viitor, atingând, ba chiar întrecând cifra anului 1925.

Programul conferințelor ministerului de agricultură

Ministerul de agricultură a luat, și anul acesta, inițiativa organizării unui ciclu de conferințe din domeniul științelor agricole.

Scopul este perfecționarea cunoștințelor personalului de specialitate al ministerului și aducerea la cunoștința agricultorilor, cari ar dori să asculte aceste cursuri, a problemelor de actualitate în agricultură.

Aceste conferințe se vor ține dela 9—14 Ianuarie în sala mare a direcției cadastrului (casa de împroprietărire str. Sf. Dumitru nr. 2 în dosul Poștei centrale) după următorul program:

Sâmbătă 19 Ianuarie: La ora 4,30, d. ministru de agricultură va ține cuvântul de deschidere; la ora 5, d. prof. dr. C. Popescu va vorbi despre „Grefele vegetale" și la ora 6,30, d. E. Marian despre „Ce poate aștepta agricultura românească dela selecția plantelor".

Duminică 10 Ianuarie: La ora 10 dim. d. dr. Al. Nasta, va vorbi despre „Reforma agrară și problemele agricole ale viitorului" și la ora 11,30, d. dr. Saidel despre „Legea acțiunei factorilor de vegetație și consecințele ei practice".

Luni 11 Ianuarie: La ora 5 d. a., d. prof. Popovici-Lupa va vorbi despre „Metode de estimație a capitalului fondiar" și la ora 6, d. prof. Săvulescu despre „Vegetația Moldovei dintre Prut și Nistru, în special vegetația stepei".

Marți 12 Ianuarie: La ora 5 d. a., d. dr. G. Zotta va vorbi despre „Migrațiile peștilor" și la ora 6, d. prof. A. Dumitrescu, despre „Calul în serviciul agriculturii".

Miercuri 13 Ianuarie: La ora 5 d. a., d. dr. Gogu Constantinescu va vorbi despre „Selecția în zootehnie" și la ora 6, d. prof. I. C. Teodorescu despre „Condiționarea vinului pentru marele comerț de export".

Joi, 14 Ianuarie: La ora 5 d. a., d. dr. Marin Chirițescu va vorbi despre „Cercetări experimentale asupra porumbului" și la ora 6 d. I. Hașeganu despre „Pomii noștri roditori".

•

Casa centrală a împroprietăririi a înotat pe consilierii agricoli și pe inspectorii de regiuni agricole din vechiul regat să participe la conferințe în zilele de 9, 10 și 11 Ianuarie 1926.

Acelaș personal din Bucovina, Basarabia și Ardeal va veni în zilele de 12, 13 și 14 Ianuarie.

De s'ar mai întrupa odată...

Așa au fost oamenii, aproape ca și astăzi, în zilele lui Crist. Sufletele lor se dizolvau în putregaiul materiei. Societatea omenească era în stare de dezagregare, potrivit legilor firești ale descompunerii, după care a urmat procesul de reagregare, sub egida religiei creștine.

Lumea păgână a cunoscut sarafii, pe cari Iisus i-a izgonit din templu. Societatea din zilele lui Crist a cunoscut orgia și desfrâul, pe care Iisus le-a combătut, răscolind cu gânduri de foc conștiințele.

Cuvântul mesianic a răsunat în neguri, grăind oamenilor că dacă trupește sunt înrădăcinați de pământ, privirile lor — prin care sufletul ia cunoștință de lumea exterioară — se îndreaptă spre cer.

Și au fost atunci farisei vestiți, cari picurau minciuna de pe buzele lor, și au năvălit aceștia spre domnul Iisus, cu gândul nimicirii, cugetând, așa cum se gândește și astăzi, că e de ajuns să suprimi pe gânditor ca să spulberi și gândirea lui odată cu el.

Și au mai fost atunci oameni buni de fine, poate atâția câți au fost și în Arca lui Noe, iar aceștia l-au priceput pe Crist, și l-au urmat. De s'ar mai întrupa odată...

Ce s'ar întâmpla atunci? L-ar mai recunoaște turma după deunăzi de veacuri, sau păstorul i-ar fi străin?

Sunt întrebări firesc legate de ceasul în care ni-l aducem aminte pe cel născut în iesle, așa cum se nasc și astăzi umiliții pământului, chiar dacă Cerul i-a ursit să fie crainicii lui.

Ce s'ar întâmpla atunci?

Ar vedea că, în locul cuvântului dumnezeesc, pe care destinul l-a sigilat cu sângele vărsat pe Cruce, — oamenii — ca și oile din turma lui Moise — și-au cioplit Vițelul de aur după chipul și asemănarea păcatelor lor, uitând că ei, oamenii, zidiți sunt după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Ar vedea că popoarele au uitat evanghelia iubirii, pornind cu ură unele împotriva altora, și că numai o pleiadă de oameni într'aripați ține în frâu nepotolita vrajbă a urzitorilor de rele. Popoarele nevinovate sângerează însă sub mantia de purpură a dorului de mai bine.

Iisus bate și astăzi la ușa sufletelor noastre. Răbdarea lui e tot atât de mare ca și jertfa de pe Crucea Răstignirii. El bate cu răbdare la poarta conștiinței umane, chemând din noi pe Dumnezeul din noi, care e după chipul și asemănarea lui.

Pe acest Dumnezeu din noi, oglindit de infinit în noi, așa cum soarele se resfrânge într'o lacrimă de rouă, nu-l vom afla nici odată în goana după aur, nici în agomotoasa orgie, nici în disprețuirea inteligenței, atât de umilită după războl.

Pe acest Dumnezeu din noi îl vom afla însă în adâncurile sufletului, în ritmul naturii ce aș terne muguri pe ramuri, învioare în suflete, primăvara, după cum aceiaș armonie de sus acopere iarna pământul cu hermina zăpezilor, pe care mulți oameni o prefac în noroi.

E bine ca astăzi, după două milenii aproape, să ne legăm mai mult de Crist,—să-i pătrundem învățătura și să ne întrebăm: câte din învățăturile *lui* le mai cinstim astăzi, după două mii de ani?

Și totuș, religiounii creștine se cuvine mărirea de a înfrăți între ele curând, cât de curând, popoarele prea necăjinte de nesațiul materiei, dornice însă de grâul cel prea curat al iubirii.

In procesul de descompunere al zilelor noastre, sunt elementele reagregării viitoare. Prăpastia spre care societatea pare îndrumată fără voia ei astăzi, nu este decât începutul culmii, pe care ea va străluci ca mâine.

Cuvântul mesianic o poartă spre desăvârșirea ei. Rostul ei nu poate fi de cât pe piscuri, în nimbul de lumină ce i l-a destinat Iisus.

Leontin Iliescu

—o x::x o—

Cărți noui

Pr. I. Mihălcescu, profesor la facultatea de teologie din Capitală, pentru a ușura munca studenților a publicat o parte din cursul sf. sale de teologie fundamentală. Această lucrare este intitulată „Ființa și origina religiunii". Lucrarea este menită să umple un gol în literatura noastră teologică. Ea prezintă un dublu avantaj, pe lângă că nu trece cu vederea nici una din teoriile cari s'au emis în decursul timpului, de diferiți filosofi, referitor la esența religiunii (la divinitate) și la primul fel de închinăciune, nu este lipsită nici de argumentele cari pot fi aduse pentru combaterea lor.

Calitatea cu care autorul expune dificilul material face ca lucrarea să poată fi folositoare nu numai preoților și studenților, ci oricui este preocupat de această chestiune.

Importanța acestei lucrări stă și în faptul că atât teoriile intelectualiste, voluntariste, sentimentaliste cât și cele referitor la animism, fetișism, evoluționism, raționalism, etirationalism etc., sunt înfățișate nu izolat și cu influențele și cauzele cari au dus la ele.

Banalul milion

Să fim sinceri, avem prea multe milioane (avem e un mod de a vorbi vreau să zic sunt).

Citiți numai ultimele știri. Un bijutier uită în tren o cutioară: erau înăuntru briliante de un milion și jumătate. La Milano o doamnă își pune un colier de perle ca să se ducă la o înmormântare, se înapoiază acasă și nu și mai găsește colierul la gât. valora un milion S'ar zice că s'a făcut un fel de tarif al vieței noastre zilnice: tarif minimal un milion (altă paranteză: și acest, viața noastră zilnică e un fel de a vorbi: însemnează viața noastră a altora). Când ceva se scoboară sub tariful minimal avem impresia că evenimentele pierd din importanță. Acea doamnă rusă care mai serile trecute în a doua galerie de la Scalla, începu să țipe în timpul spectacolului, fiindcă nu-și mai găsea în poșetă portofelul cu 110.000 lire... eu unul mulțumesc Domnului că era rusoaică. Numai 110.000 lire: bine că cu lipsa asta de respect față de tradiție, n'a fost italiană. In orice caz e caracteristic acest obiceiu de a-și pune la gât perle de un milion ca să easă la plimbare sau de a lua 110.000 lire în pungă spre a merge la teatru. Ințeleg că cu prețurile obișnuite la Scalla, nu poți fi niciodată sigur, și poate că acea doamnă rusă e o persoană prudentă și prevăzătoare.

Dar ia gândiți-vă! Milionul care în trecut era ca omul lui Diogen pe care trebuia să-l cauți cu felinarul, acum te izbește în față la fiece pas, încât numai știi unde să te întorci ca să nu mai dai de el. Un milion! Dar e un lucru obișnuit. Știți cât câștigă o ilustră divă americană a filmului? Un milion pe lună. Ați auzit vorbindu-se de unele contracte încheiate acum de curând spre a asigura celor mai faimoase teatre concursul vreunui artist liric? Contracte de milioane. Ați văzut în calendarul sportiv că și anul viitor vom avea la Saint-Cyr un premiu de o jumătate de milion? Două mii de metri de parcurs și iacă, domnule cal, o jumătate milion pentru că te-ai deranjat. Sunt atâția oamen cari aleargă mai mult, pentru mult mai puțin. Și oare ar trebui să conchidem de aci că oamenii sunt mai măgari decât caii?

La prima ochire ar părea că da, dar gândiți-vă că acea jumătate de milion câștigată de calul care aleargă se va duce de-a dreptul în buzunarele proprietarului său, care nici nu se mișcă, și vă veți convinge că domnii cai sunt mult mai măgari de cât oamenii.

Dar să revenim la milioane.

Zău, spuneți sincer, nu vi se pare că lucrul devine de o monotonie plicticoasă? Deschizi un ziar și citești: **Impresionant furt de un milion.** Intorci pagina **Tentativa de a se fura 12 milioane în tren.** Treci la fapte diverse: **O gentuliță conținând un milion uitată într'un bar.** Lași ziarul, dar dimineața următoare recitești aceiaș muzică. Milioane, afaceri de milioane, cecuri de milioane... Ce plictiseală, nu-i așa?

Unde sunt frumoasele vremuri în cari se putea citi o jumătate de coloană de proza cea mai impecabilă —, cu povestirea amănuntelor sensaționale asupra unui emoționant furt de 50 lire strălucitoare, sau când te cutremurai de trista poveste a unui biet om „sinucis din cauza unor încurcături financiare" care lăsa un pasiv de 2 sau 3 sute de lire? Astăzi chiar și aspiranții la sinucideri din pricina încurcăturilor financiare au devenit foarte dificili și nu se mai omoară dacă pasivul nu atinge 10 sau 20 milioane. Ba chiar când cifra asta e atinsă, ei iau ceeace le rămâne și o șterg în străinătate. In loc de revolver trenul. Adeseaori primejdia nu e mai mică ,dar e mai puțin voită.

Intr'o zi Octave Mirbeau glumind răutăcios asupra romanelor lui Paul Bourget, observă că psihologiei lui Bourget nu-i păreau interesante de cât sufletele dela 500 mii de franci venit în sus. Aceea ce pe timpul acela părea un paradox elegant, a devenit în vremurile noastre o realitate. Milionul colorează cu acelaș nuanță neutră viața noastră modernă, o mondenizează, o face săracă în surprize. Domnul acela? Milionar. Dar dacă acum cinci ani vindea săpunuri în detaliu? Se prea poate: săpunuri și chiar frânghie dacă voiți, dar e milionar. Dar doamna aceea? Milionară și dânsa. Dar cum a făcut? E o doamnă foarte rezervată și nu spune cum. Informați-vă, informați-vă și veți vedea câtă lume e milionară. Și veți mai face și această ciudată constatare că milionari sunt totdeauna ceilalți, dar nici odată acela care vă vorbește. Totuși informați-vă apoi la altă sursă și veți auzi că și el e milionar. Și cine nu e, are aerul că ar voi să facă să i se ierte aceasta.

— Nu sunt încă, o simplă întâmplare, dar sper că voi deveni peste puțin timp.

Faptul e acesta: că până și noi ne-milionarii (ei da, nu roșiți) am ajuns să vorbim toată ziua de milioane. Lucrul e în aer. (Zadarnic să întindeți mâna, e în aer, dar nouă ne scapă).

Lucrul se respiră. Voi spune chiar mai mult: se vorbește de el cu foarte puțin respect. Milionul nu mai impresionează pe nimeni, nici chiar milionul altuia, care după părerea mea ar trebui să fie mai impresionant decât milionul propriu, mai ales când milionul propriu nu există. Intoarceți-vă în jur și observați. Un tânăr cu frumoase dar fragede speranțe se însoară cu domnișoara cutare, care aduce zestre un milion. Altădată invidia celorlalți s'ar fi zburlit în juru-i ca mii de ace. Acum? Săracuțul! După ce-i va fi luat o blană, un automobil și un apartament oarecare, nu-i va mai rămâne nimic. Adică să nu uităm: îi va mai rămâne nevasta...

Aveți lăudabilul obiceiu să consultați acel infailibil termometru al vieții moderne, pe care îl constitue anunciurile economice din ultima pagină a gazetelor? Invățați lucruri mai multe și mai folositoare decât la oricare curs complet de filosofie a istoriei.

Zilele trecute printre anunțurile cu scop matrimonial scria: „Tânăr elegant, simpatic, înalt de statură, blond natural, bine cotat în viața mondenă, s'ar însura cu o domnișoară fie și cu defecte și trecut îndoelnic, cu zestre de cel puțin un milion"... Altă dată pentru o domnișoară defectuoasă și cu trecut îndoelnic nu se cerea de obiceiu de cătreginerii blonzi naturali sau bruni autentici decât 10 sau 20.000 lire ca zestre, după cum era vorba de un trecut mai apropiat sau mai depărtat. Acum, și aci, în chestiuni de sentiment și de pasiune, milionul. Ce monotonie.

•

Monotonie, fiindcă această profuziune de milioane răpește pitorescul vieții, o întunecă, o decolorează. Eu încep să am următoarea convingere: că fiind astăzi milionar nu mai simți nici o mulțumire. Prea sunt mulți și nu mai e de bun gust. Și ce-i asta. Eu cred că milionul e demodat tocmai din pricina abuzului ce se face cu dânsul.

Dar ia gândiți-vă, în mijlocul atâtor milioane care circulă, la bucuria de a putea spune: „Eu n'am nimic?". Ce bucurie și câtă distincție!

E cazul să fii arătat cu degetul pe stradă, asta-ți dă reputația de original, îți dă o personalitate. Se apropie de d-ta un oarecare și începe deodată să-ți spuie:

— Ascultă, d-ta care ești milionar... Și d-ta poți să-l întrerupi, cu un nobil calm și în acelaș timp cu o mândrie plină de demnitate:

— Eu? Nu!

Nu zău, ori ce-ați zice, dar e o frumoasă satisfacție! Cu atât mai mult dacă acel oarecare vă spunea acea frază pregătitoare ca să ceară apoi un împrumut de 1000 de lire.

Praka

Din „Corriere della Sera".

Citiți
O calatorie in Suedia
de Stelian Popescu